Glossary - Lesson No. 3 | शब्दावली (पाठ-३) | الفاظ و معنی (سبق نمبر۔۳)

English	हिंदी	اردو	عربی
star	तारा	ستارہ	نَجْمٌ
blessing	नेअमत, वरदान	نعمت	نِعْمَةٌ
killer	कातिल , हत्यारा	قاتل	قَاتِلٌ
king	बादशाह, शासक	بادشاہ	مَلِكٌ
town, village	आबादी, बस्ती, गाँव	آبادی، بستی، گاؤں	قَرْيَةٌ
spacious	कुशादा, फैला हुआ	کشادہ، پھیلا ہوا	وَسِيْعٌ
straight, upright	सीधा	سیدھا	مُسْتَقِيْمٌ
wise, full of wisdom	हिकमत वाला, चतुराई वाला	حکمت والا	حَكِيْمٌ
father	पिता	والد	أَبٌ
slave, servant	बंदा, आराधक, दास	بندہ	عَبْدٌ
righteous (f)	नेक, सुशील (स्त्रीलिंग)	نیک (مؤنث)	صَالِحَةٌ
one, single (f)	एक, अकेली (स्त्रीलिंग)	ایک، اکیلی	وَاحِدَةٌ
intelligent	अकलमंद , बुद्धिमान	عقلمند	عَاقِلٌ
material, benefit	सामान, फायदा, लाभ	سامان، فائدہ	مَتَاعٌ
little	थोड़ा	تھوڑا	قَلِيْلٌ
damned, cursed	लानत किया हुआ, शापित	مردود، لعنت کیا ہوا	رَجِيْمٌ
army	लश्कर , सेना	لشکر	جُنْدٌ
weak	कमज़ोर, क्षीण	کمزور	ضَعِيْفٌ
shining	चमकने वाला	چمکنے والا	بَازِغٌ
ever-aware	ख़बर रखने वाला	خبر رکھنے والا	خَبِيْرٌ
son	बेटा, पुत्र	بیٹا	وَلَدٌ

3 Subject and Predicate | ३ प्रारंभ / विधेय | ٣ مبتدا اور خبر

اَلرَّجُلُ صَادِقٌ	بَشِيرٌ شَاعِرٌ	طَارِقٌ تَاجِرٌ
आदमी सच्चा है	बशीर शायर है	तारिक व्यवसायी है
The man is truthful	Basheer is a poet	Tariq is a businessman

* الفاظ کی اس ترتیب یعنی مبتدا اور خبر سے مل کر بننے والے جملے کو ''جملہ اسمیہ'' (Nominal Sentence) کہا جاتا ہے۔
* اس طرح کے جملوں میں مبتدا (Subject) جملہ کے شروع میں آتا ہے اور اس کے بعد اس کی خبر (Predicate) ہوتی ہے۔
* مبتدا، خبر پر دو دو پیش ہوتے ہیں جبکہ مبتدا کسی شخص کا نام ہو (Proper Noun) ہو، جیسے طارق، بشیر وغیرہ، تو اُس پر 'ال' نہیں لگتا۔ اور اگر مبتدا Common Noun ہو، جیسے پانی، کتاب، بیٹی، عورت وغیرہ، تو اُس پر 'ال' لگتا ہے۔ 'ال' لگانے سے صرف ایک پیش باقی رہتا ہے۔ خبر پر کبھی بھی 'ال' نہیں آئے گا۔ اس سبق میں دی گئی مثالوں پر غور کر کے اس قاعدے کو اچھی طرح سمجھ لیں۔
* مبتدا اور خبر پانچ چیزوں میں ایک دوسرے سے مطابق ہوتے ہیں۔ واحد، تثنیہ، جمع، مذکر، مونث۔ مبتدا اگر مذکر ہے تو خبر بھی لازماً مذکر ہی ہوگی، یا اگر مبتدا جمع ہے تو خبر بھی لازماً جمع ہوگی۔

* कोई भी वाक्य प्रारंभ और विधेय से मिलकर बनता है, जिसे साधारण वाक्य कहते हैं।
* वाक्य के प्रथम भाग को प्रारंभ और द्वितीय भाग को विधेय कहते हैं।
* प्रारंभ और विधेय दोनों पर दो दो पेश आने से, *है, हैं, हों* का अर्थ प्राप्त होता है।
* सामान्य संज्ञा के पूर्व(*अल*) लगाने से सिर्फ एक ज़ेर, ज़बर, पेश बाकी रहता है। इसी प्रकार (*अल*) विधेय पर कभी नहीं लगाया जाता।
* नॉमिनल वाक्य (नाम संबंधित वाक्य) पांच नियमों के अधीन होते हैं। एक वचन, द्वि-वचन, बहु वचन, पुल्लिंग और स्त्रीलिंग। उदाहरण- यदि प्रारंभ पुल्लिंग है तो विधेय भी पुल्लिंग होगा। यदी प्रारंभ एक वचन है तो विधेय भी एक वचन होगा।

* The Sentence starting with subject followed by predicate is called as Nominal Sentence.
* Both Subject and Predicate are written with two *Dhammah (Pesh)*, giving the meaning of *is, am, are*.
* *(AL)* is prefixed only on common noun. It will change *Tanveen* from last alphabet of common noun and only one *Zabar, Zer & Pesh* will remain on Subject, but Predicate will not change.
* In Nominal Sentences, if subject is *Single* or *Dual* or *Plural* or *Masculine* or *Feminine*, in all five cases the Predicate will also change accordingly.

Translate the following : अनुवाद करें ترجمہ کریں :

اَلرَّجُلُ صَادِقٌ	اَلْمَكَانُ وَاسِعٌ	اَلْبَيْتُ كَبِيرٌ ....
اَلْقُرْآنُ كِتَابٌ	اَلصِّرَاطُ مُسْتَقِيمٌ	اَلْبِنْتُ اَمِينَةٌ ....
خَالِدَةٌ صَالِحَةٌ	اَلْخَبَرُ صَادِقٌ	اَلْقَرْيَةُ كَبِيرَةٌ ....
اَلْاُخْتُ وَاحِدَةٌ	اَلْعَبْدُ صَالِحٌ	اَللّٰهُ حَافِظٌ ....
خَالِدٌ قَوِيٌّ	طَارِقٌ عَاقِلٌ	اَلنَّجْمُ بَازِغٌ ....
اَلْمَتَاعُ قَلِيلٌ	اَلْاَخُ عَالِمٌ	اَلْبَحْرُ وَاسِعٌ ....
حَامِدَةٌ عَالِمَةٌ	اَلْاَبُ ضَعِيفٌ	اَلْيَوْمُ قَرِيبٌ ....
اَلْاِنْسَانُ ضَعِيفٌ	اَلْوَلَدُ صَغِيرٌ	اَلشَّيْطَانُ رَجِيمٌ ....
اَلْمَلِكُ حَكِيمٌ	اَلْاِنْسَانُ قَاتِلٌ	اَلْجُنْدُ كَبِيرٌ ....